

השעון הערבי או השעון הארפי לא יפסיק
ממהלכו, וכן להיפך. מר הלפמן קבל תעודת
(פטנט) מהממשלה על המצאתו החדשה הזאת,
ואנו מברכים אותו בהצלחה!

הד"ר כמיל ביי + — למען האמת עלינו
להודיע כי דברי מר קליין בהחרות של אתמול
על הד"ר כמיל ביי שהשתמש בכטויים לא-יפים
נגד היהודים, אינם — לפי דברי הרופא הזה —
נכונים כו"ע. הד"ר כמיל ביי מכחיש בכל תוקף
את הדברים ההם שלא אמר כלל.

ד"ר כמיל ביי הוא בן לאחת המשפחות
היותר נכבדות בין תושבי-עירנו המושלמנים ואיננו
שונא ישראל, ומצטערים אנחנו כי נתנו מקום
לדברי מר קליין שהביאם בשעה האחרונה לסדור
הגליון ולא הספקנו לחקור ולדרוש על הדבר כראוי,
ואתו הסליחה!

גם סופרנו מר סנדל קרמר העיר באוני הד"ר
כמיל ביי על הכטויים הנזכרים והרופא הכחיש
לפניו את הדברים שנכתבו עליו בכל תוקף.

במשטרה + — ראש המשטרה חירושלמית
האג' סעיד אפנדי, התפטר משרתו זו ויסע
לבינגזי לקבל עליו משרה אחרת, ועל מקומו יבא
שר המשטרה אשר בבינגזי.

התנקשות בין ארמנים + — שלשם
בלילה התנפל הצעיר אנוב, בנו של המוכתר
הארמני חנא, על צעיר ארמני אחר, בלקון אבן
מנאס שמו, ויזר עליו באקדחו. האמלל נפצע בירכו
פצעים קשים ומיד הובל לבית-החולים העירוני,
ודואנים לחייו. הדבר נודע מיד להמשטרה והודות
למרצו והריצותו של סאכב ביי אלג'זורה, ראש
השוטרים ברחוב היהודים, הצליחו לתפש את
המתנקש ולאסרו בבית-הסחר. סבת ההתנקשות
הזאת לא ידועה, והחקירה-והדרישה הוחלה.

ע"ד המעשה בתל אביב + — למען
האמת עלינו להגיד כי הידיעה בדבר הפסקת
המים בתל-אביב שהטילה רעש כ"כ גדול ביפו
ובירושלים נמסרה לנו מסופרנו היפאי מר X.
ובטעות נכנסה הידיעה הנ"ל במכתבו של סופרנו
המיוחד מר בן-אברהם.

משרד חדש + — בימים האחרונים נפתח
משרד חדש בעירנו ע"ד יפו לחברת האניות

לתמכת. והריוח של התערוכה יחולק בין חמוסד
בצלאל ובין בית"ס לבנות לאוילינה די רוטשילד
בירושלים.

כל כהאי רתחא מהאי ציונים ובלבד שישתתפו
בעבודתנו בארצנו.

האמור של ועד השחיטה — יש
דורשים האמור שהזכרנוהו בגליוננו החולף באופן
אחר. לפי דברי אנשים היותר קרובים אל ענין
הבשר חפצים מנהלי ועד השחיטה להוזיל מחיר
הבשר ומפני זה תחת שלקה עד עתה מכס סתם
מכל בהמה גסה תהיה קטנה או גדולה קצבו כעת
2 גרוש מכל רוטל, וכזה אמרו כי הקצבים יהיו
מוכרחים להוזיל מחיר הבשר כי הקהל ידע אשר
המכס איננו הרבה בערך 6 פרוטות לכל אוקיה
בשר, ולכן לא מצא התקציב הזה חן בעיני הקצבים
שרואים ברכה אך בבשר שנת עלם מעין הרואה
ואין יודע חשבון, ויהדלו לשלם. ומנהלי הועד
בראותם כי אין להם בטה לשלם להשוחטים
משכורתם צוו לחדול מלשחוט. מה יהיה הסוף?
הדבר אין מי יודע, כל עוד שאין ועד העיר מתערב
בדבר ואיננו לוקח את המכשלה הזאת תחת ידיו.

רב צעיר וחדר תורה — ביום ו' העבר
בקר הרה"ג ר"ח משרנוביץ את חדר תורה ויכתון
את שתי הכתות הנמוכות הראשונה והשניה, שהיו
אז בהחדר כי יתר התלמידים לא באו מפני ימי
החופש כעת להתלמידים והתלמידים. הרה"ג מהר"ח
משרנוביץ היה שבע רצון מהתכנית ומסדר הלמוד
ובפרט מהילדים המפותחים ומוכשרים לקבל תורה
ומדע בבית החנוך הזה.

הערה + — מהיפה נדרשנו לתקן את
הטעות שנפלה בכתבתו של מר הרדוף באחד
מגליונינו הקודמים שכנה את האדון קרניאל בשם
סגן המנהל. מר קרניאל הוא סופר ראשי
בהכנף, ואין כל סגן להנהלה בהאפ"ק לע"ע.

המצאת יהודי ירושלמי + — בן-עמנו
האדון שלמה הלפמן, יליד ירושלים, ושען במנצורה
(מצרים) המציא שעון חדש בשני לוחות. לוח
אחד מורה תמיד את השעה הארפית, והשני את
השעה הערבית. ובכל צהרים תהיה השעה 12
ארפית ובשקיעת החמה שעה 12 ערבית. ואם
יעמד השעון, למשל אם שוכחים למלאו, ועמד

ירושלים

תערוכת בצלאל בלונדון — המתעסקים
בסדור התערוכה הזאת מצהירים כי אין להתערוכה
הזאת שום יחס אל הציוניות (? המערכת) ואף
אחד ממנהלי התנועה הציונית אינו משתתף
בעריכתה. מטרת התערוכה היא קדמת העבודה
והאמנות בארץ הקדושה שכל איש יהודי חייב

הצרפתיות Messageries Maritimes ע"י בא =
כחה פה, מר מדרום הידוע היטב לתושבי =
עירנו. בפתיחת המשרד הזה יהיה נקל מאד
לנוסעים לדעת בדבר פרטים ע"ד נסיעה לאמריקה
או לארפה ולא יצטרכו עוד ללכת עד יפו ולשאל
מחסוכנות הכללית אשר שם. משרד כזה היה נהוג
מאד בעירנו והנה הוא נוסד ונפתח הודות למר
פדרוס שהשתדל בדבר זה.

מסוריה עד ירושלים. — העתון הערבי
„לסאן אלחאל“ מודיע כי שלחת הממשלה הסורית
מהנדסים למדוד את דרך מסלת-הכרזל בין חיפה
ועכו וכאשר תגמר המדידה יבואו לירושלים למדד
את הדרך כינה ובין פולה (עמק יזרעאל) לתכלית
יסוד מסלת-כרזל חדשה בין סוריה וירושלים.

אבק-שרפה. — אחדים מהזבטים בעירנו
תפשו ערבי אחד כלילי (מחברון) שהביא כמות
גדולה של אבק-שרפה למכר פה.

ברמלה. — חברנו ה„נפיר“ כותב כי
אחד מתושבי רמלה עבר דרך אחד חבתיים ויקרא
את אנשי הבית. שתי נשים יצאו מבעד החלון
לראות מי הוא והאיש ירה בהן באקדחו ואחר
נמלט לנפשו.

מדברי ה„נפיר“ נראה כי לא פרצה איזו
טהומה גדולה ברמלה כמו שהודיעו לנו, ורק
חתנקשות פרטיות שהיתה בודי לשם נקמה
במסופר לעיל.